

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Ad Amvlonem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

AD AMVLONEM.

AMulo primùm Diaconus Agobardi fuit. Dein eo moriente, Episcopus Lugdunensis ordinatus est an. DCCCXLI. XVIII. Kal. Februarii. An. DCCCXLIV. consultus à Theoboldo Lingonensi Episcopo super incertis sanctorum reliquiis, superque prodigiis quæ illarum occasione dicebantur evenire, gravem ad ipsum epistolam scripsit adversus temeritatem quorundam monachorum, quos viles ac nequam homunculos vocat, reliquias illas venditantium. Anno dein DCCCXLV. præfuit synodo Lugdunensi. Et anno DCCCCLII. (ut putat clarissimus Præses Mauguinus) epistolam ad Gothescalcum scripsit. Quo anno obierit, ignotum est.

EPIST. I.

THEOBOLDO] qui apud Lupum Ferrariensem in epistola LXXXI. vocatur Teotboldus, & alibi Teutboldus. factus Episcopus anno DCCCXLIV. ut patet ex Chronico S. Benigni Divionensis. Interfuit Concilio Vermeriensi anno DCCCCLIII.

CHOREPISCOPVM VESTRVM] Ingelrannum, qui vices Episcopi in castro Divionensi gessit in initiis Pontificatus Theoboldi. Chronicon S. Benigni ad annum DCCCXLIV. *Per idem tempus defuncto Herleberto Coëpiscopo, qui vices pastoris in hoc loco tenuerat, successit ad regimen animarum Ingelrannus, idem in ecclesiasticis gerens officium.* Itaque heic pro Coëpiscopo, legendum est Chorepiscopo.

TANTVM MODO IN FEMINIS] Nescio quo fato feminæ in superstitionem proniores sunt. Et ex multis prodigiis quæ fieri dicuntur ad memorias sanctorum, majorem partem occupant vota feminarum. Denique & Hieronymus ætate sua notavit muliercularum superstitionem.

QVI SE MONACHOS DICERENT] Graviter istorum pseudomonachorum impudentiam reprehendit Augustinus in capite XXVIII. libri de opere monachorum. *Tam multos hypocritas, inquit, usquequaque dispersit circumeuntes provincias, nusquam missos, nusquam fixos, nusquam stantes, nusquam sedentes, Alij*

NOTÆ AD AMVLONEM. 149

membra martyrum, si tamen martyrum, venditant. Alij fimbrias & phylacteria sua magnificant. Alij parentes vel consanguineos suos in illa vel in illa regione se audisse vivere, & ad eos pergere mentiuntur. Et omnes petunt, omnes exigunt aut sumptus lucrosa egestatis, aut simulata pretium sanctitatis.

ISTIVSMODI RELIQUIAS] id est, eas reliquias quæ incertæ sunt, quas à populo coli vetuit Concilium Africanum cap. l. Caput autem istud sic in epitomen redactum est in libro primo Capitularium cap. XLII. *Vt falsa nomina martyrum & incerta sanctorum memoria non venerentur.*

SEDELOCVS] villa Episcopi Augustodunensis, vulgò *Saulieu*, quatuor horarum itinere ab Augustoduno. de qua pluribus diximus ad epistolam LXXX. Lupi Ferrariensis.

PII PATRIS ET ANTECESSORIS] Agobardi.

V CETIA] vulgò *Vzeł*, in prima Narbonensi.

FIRMINI EPISCOPI] Vceticensis. de quo vide Notas ad epistolam Agobardi ad Bartholomæum Episcopum Narbonensem.

EPIST. II.

GOTHESCALO] monacho Orbacensi, viro sanè docto, sed qui suâ doctrinâ Ecclesiam per eas tempestates turbavit. Vide Notas ad epistolam XXX. Lupi Ferrariensis.

FRATREM NOMINO] Sic sanctus Augustinus, sed qui nondum Episcopus esset, in epistola ad Macrobius Episcopum partis Donatistarum, ei reddit rationem, cur eum, qui erat extra Ecclesiam Catholicam, in titulo tamen epistolæ fratrem vocet. *Fratrem verò ut vocem, inquit, non te later præceptum nobis esse divinitus, ut etiam eis qui negant se fratres nostros esse dicamus, fratres nostri estis.* Idem in Collatione tertia Carthaginensi cap. CCLII. *Quotidie etiam quibusdam non nobiscum in una Ecclesia nec in iisdem sacramentis constitutis dicimus Frater.*

EPISCOPALIS CONCILII] Carisiacensis nimirum: in quo Gothescalus, cum post damnationem suam, in synodo Moguntina peractam in contumacia duraret, presbyteri gradu dejectus, ac virgis cæsus, de-

850 STEPHANI BALVZII
mum in Altovillarenſi monaſterio retrudi juſſus eſt, ut
docet Hincmarus. Habita autem fuit Carifiaceniſis illa
ſynodus anno DCCCXLIX. ut patet ex Annalibus
Bertinianis.

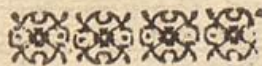
METROPOLITANO TVO] Hincmaro Ar-
chiepiſcopo Remenſi. Hujus autem epiſtolæ Amulonis
ad Hincmarum reſponſio extabat adhuc ævo Flodoar-
di. Nam valde probabile eſt epiſtolam Hincmari ad
Amulonem, de Gotheſcalco, reſponſoriam fuiſſe. Il-
lius ergo meminit Flodoardus lib. III. Hiſt. Rem.
cap. XXI. recensens epiſtolas Hincmari. *De Gotheſcal-
ci vita uel conuerſatione, prædicatione, deprehenſione, at-
que condemnatione. rei veritatem exponens.*

RHABANICOS] à Rhabano nimirum Mogunti-
nenſi Archiepiſcopo, viro eruditiffimo, qui primus
Gotheſcalcum dâmnauit, & ad Hincmarum miſit. Hinc
illæ lacrymæ.

CONCILIUM VENERABILE] Arauſicanum
videlicet ſecundum, quod anno DXXIX. habitum eſt,
non temporibus Papæ Leonis, aut Agapiti. ſed ſub Fe-
lice IV. Huic autem ſynodo præfuit Caſarius Epiſco-
pus Arelatenſis.

AD OPUSCULA.

Q Vanquam non ſatis conſtabat hæc opuscula eſſe
Amulonis, tamen ea diſjungere noluimus ab
Amulone. Reuera autem primum hoc opusculum eſt,
non Amulonis, ſed Flori Lugdunenſis; ut rectè obſer-
uatum eſt à clariffimo Præſide Mauguino. An verò ſe-
cundum ſit tantum pars epiſtolæ ad Gotheſcalcum, ut
exiſtimat idem vir clariffimus, aliis diſcutiendum re-
linquo. Certè, ut Sirmondus monuit, primum opus-
culum in veteri codice antecedit epiſtolam Amulonis
ad Gotheſcalcum, alterum verò ſubſequitur abſque ti-
tulo. quod adiuuat conjecturam clariffimi Præſidis.

AD SENTENTIAS

BEATI AVGVSTINI.

NEquè de hoc libro satis constat, an sit Amulonis. Sed quia id quoque suspicatus est Sirmondus, hunc cum reliquis Amulonis lucubrationibus edi debere censuimus.

AD LIBRVM FLORI

DE ELECTIONIBVS EPISCOPORVM.

NOtissimum est hujus viri nomen. Subdiaconus autè primùm Lugdunensis fuit, dein Diaconus. in quo gradu substitit. de quo non est quòd multa dicamus, cum vitam librorumque ejus catalogum habeas inter Elogia. Nugatur autem pro more suo Trithemius, dum hunc nostrum Florum scribit fuisse monachum in monasterio sancti Trudonis Leodiensis. Istum porrò librum de electionibus Episcoporum scripsit Florus circa annum dcccxx. regnante Ludovico Pio, ut Marca existimat.

CAP. IV.

CONSVLTV PRINCIPIS] Apparet ex hoc loco, Florum fuisse valde gnarum jurium ecclesiasticorum ac jurium majestatis. Nam integrum electionum jus Clero populòque tribuit, Principibus autem assensum, *ad cumulum fraternitatis*, inquit, *propter pacem & concordiam mundanae potestatis*. Sed tamen interventionem illam auctoritatis principalis introductam esse quinto demum seculo, postquam Imperij Romani corpus in varias partes diversaque regna distractum est. Attamen exempla in contrarium, tametsi rara, extant in libro viii. De Concordia Sacerdotij & Imperij ca. ix.

CAP. V.

VITAE EIVS LIBER] Editus est nuper ex codice M. S. S. Augendi Iurensis, cura R. P. Petri Francisci Chiffletij. In eo autem hæc ipsa habentur quæ heic narrat Florus.

D. d. iiii.